СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 139. Джерзи Ситі, Н. Дж., пятниця, 17. червня, 1927. VOL. XXXV. No. 139. Jersey City, N. J., Friday, June 17. 1927. THREE CENTS

БЕРД ЗАПОВІДАЄ СКОРИЙ ВИЛЕТ ЧЕРЕЗ ОКЕАН

АЛЕ БЮРО ПОГОДИ ЗАПОВІДАЄ ДОВШУ ЗЛУ ПОГОДУ.

РУЗВЕЛТ ФІЛД, Лонґ Айленд, 15. червня. — Американський летун Берд, що вславився свого часу своїм летом до північного бігуна, заявив нині, що він уже готов до безперервного лету почереж океан з Америки в Европу та що він вилетить уже сими днями.

Бюро Погоди в Вашинґтоні каже, однак, що на океані нема гарної погоди та що випогодиться аж за кілька днів.

Його літак Америка, зроблений після системи літаків Фокера, вже зовсім готов до вилету. Самий летун виїхав до міста Лексинґтона в Верджінії, де військова академія дає йому почесний степень.

ЧУТКА ПРО НАЙДЕННЄ ФРАНЦУЗЬКИХ ЛЕТУНІВ НЕ СПРАВДИЛАСЯ.

УРЯДОВЕ СЛІДСТВО ПОКАЗУЄ ЇЇ ПОВНУ БЕЗОСНОВНІСТЬ.

КВІБЕК, Канада, 15. червня. — Канадійський уряд розслідив офіціяльно чутку, що якісь чотири особи мали бачити сиґнали, походячі з лісів на квібекських горах, — сиґнали, що моглиби вийти від французьких летунів Нунґесера й Колі.

Показалося, що чутку пустив один живучий у лісах чоловік, телефонуючий до своєї матери в місті. Уряд далі пустив широко розгалуженї пошукування, які ще й досі тревають. Покищо всякі дані показують, що чутка не мала ніякої фактичної підстави, бо навіть чоловік, що її пустив, не міг богато сказати про те, що він бачив.

ЛИНДБЕРҐ ЩЕ ДАЛІ ПАРАДУЄ ПО НЮ ЙОРКУ.

ЗАВТРА ВІДІЗДЖАЄ НА ВРОЧИСТЕ ПРИНЯТТЄ ДО СТ. ЛУИСА.

НЮ ЙОРК, 15. червня. — Для летуна Линдберга се був знова тяжкий день парад та урядових принять. Летун уже навіть дав до зрозуміння, що йому вже тих парад за богато, бо він просив аранжерів дальших парад, щоби вони поспішилися з програмами.

На завтра припадає цілий ряд парад у нюйорській дільниці Бруклині. Сполудня має він бути на параді на Рузвелт Філд, летничім поли на Лонґ Айленді, з котрого він вилетів був до Парижа. Вечером він буде на підвечірку в Готели Рузвелта, де йому вручать нагороду Реймонда Ортіґа в сумі 25,000 долярів, визначену за перший безперервний лет з Ню Йорку до Парижа.

Того самого дня він ще вилетить до Вашинґтону по свій літак, який він полишив там для направок. З Вашинґтону він полетить до Ст. Луис.

СТРАШНЕ НЕЩАСТЄ В УКРАЇНСЬКІЙ РОДИНІ ЧЕРЕЗ НАФТУ.

КОГОВСЬКА УКРАЇНКА ЗГИНУЛА, ЇЇ МУЖ У ШПИТАЛІ.

КОГОВЗ, Ню Йорк, 15. червня. — В домі Українця Івана Столяра, під ч. 20. при Менгем Стр., случився коло пів до 7. години вечером страшна експльозія нафти. Вибух попарив Івана Столяра та його жену Павлину так тяжко, що їх треба було відставити до шпиталя, де жінка й померла від попарень до 12 годин. Муж правдоподібно вийде.

Свідків події кромі обоїх жертв не було. Догадуватися можна, що покійна Павлина Столярова роспалювала в кухні та підолляла нафти, щоби краще горіло. Підливала видно на огонь; від огню займилася банька нафти в її руках, експльодувала, обливаючи її нафтою від стіп до голови. Між, який був у другій комнаті, почув крики, вбіг до кухні, а побачивши жінку в полумини, став її ратувати. Він підняв з підлоги кухні диванік та обвинув жінку довкола.

Тимчасом сусіди, вчувши крики, заалярмували пожарну сторожу. Покликано теж лікаря, котрий порадив відставити обоїх до шпиталю. Від нафти занялася була вже долівка кухні, але її скоро погасили наспівші пожарники. Тимчасом у шпиталі лікарі пробували вратувати життя жінці, але вона була занадто попарена і її смерть серед мук була питанием годин.

Покійна Павлина Столярова походила зі села Малова, теребовельського повіту, де вона родилася в 1896. році. Мала отже при смерти 31 літ. В році 1925. приступила вона до Українського Народного Союза та була діяльною членкинею Братства св. Петра й Павла. В Дітройті вона має брата й сестру.

ЕКСПЛЬОЗІЯ Й ПОЖАР НИЩАТЬ ФІЛЬМОВУ ФАБРИКУ.

РИДЖФІЛД, Ню Джерзі, 15. червня. — В фабриці целюльозин підприємства Пластаолід Филм Ко. вибух нині в полудне пожар. Займилися зараз фільми, які вибухли й вбили на місці робітника Буша. Двом другим робітникам, які в час вибуху були в фабриці, вдалося втекти з небезпеки.

Згорілі фільми мали вартувати 150,000 долярів.

ПРОТЕСТИ ТАКИ ЩОСЬ ПОМАГАЮТЬ.

НЮ ЙОРК, 15. червня. — На бенкеті, який справляли місцеві Жиди американським делегатам на жидівський конґрес, що має початися дня 17. серпня в місті Цуриху в Швайцарії, виступив жидівський провідник др. Вайз зі заявою, що протести американських Жидів проти гнету Жидів у Румунії таки помогли, бо Румунія вже не утискає так Жидів, як перед тим.

НЕ ВІРИТЬ В КОМУНІКАЦІЮ АЕРОПЛЯНАМИ ЧЕРЕЗ ОКЕАН.

МАДРИД, 14. червня. — Італійський славний летун Франческо де Пінедо, який є гостем еспанського уряду заявив серед них підчас інтервю, що не вірить в можливість комунікації між Европою а Америкою при помочи аеропланів. Це буде можливе хиба в будучности, коли техніка поступить і еропляни будуть могли забирати з собою більше ґазоліни.

ДИКІ ПОРАХУНКИ.

Дикі порахунки звели парубки з Синевідська Вижнього з своїми суперниками з Синевідська Нижнього. Дня 25. квітня аматорський кружок в Синевідську Нижнім давав виставу „Невольник". На неї приїхали парубки з Синевідська Вижнього і після вистави счинили бійку, при чім з револьверів вистрілювали, ранячи кілька осіб. При тому знищили читальняні меблі, театральні і музичні прибори та забрали костюми. Загальна шкода виносить 350 зол.

В ДУБНІ НЕМА ХЛІБА.

Від кількох днів відчувається в Дубні (Волинь) щораз більший брак хліба. Пекарі пояснюють це явище тим, що торговці збіжжам висилають муку до Львова, де дістають такі ціни, яких місцеві пекарі не можуть платити, бо вони звязані тарифою цін на печиво. Хто тут винен, невідомо; на всякий випадок терпить на цьому людність.

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ НА ЧУЖИНІ.

Дня 6. травня ц. р. бельгійський журнал „Лієж Універзетер" дав великий концерт, складений із національних хорів ріжних народів: майже усіх славянських, англійського та шотляндського, фляндрійського, грузинського і жидівського. Найбільше точок програми виповнили українські хори, ганці та гра на бандурі В. Ємця. В деннику „Ль'Експрес" з дня 7-го м. м. находимо такі замітки з вечора: Бандурист Василь Ємець, що приїхав спеціяльно з Парижа, чарував слухачів дійсним мистецтвом своєї тужливої української бандури, на 36 струнах якої перебирає з подиву гідною легкістю. Українські хори дали змогу авдиторії слухати з насолодою ці чудові співи, які ми колись чули в Консерваторії і які, хоча й не мали між собою професійних співаків, нічим не ріжнились від них. А українські національні танки були справді вершком вечора; їх соліст п. Біляс своїм поривом і фантазією просто захоплював".

НАВІТЬ МІЖ ДІТИ ПІШЛА „ОТРУТА".

В селі Колониці, кишинівського повіту, заарештовано 11 учнів, віком 12—14 років, за те, що вони зірвали в школі портрет румунського короля, топтали його ногами та глузували над ним. Малих „большевиків" взято до розправи.

ЯКА ТО „ВОЛЯ ВІРИ" ПІД РУМУНІЄЮ.

В звязку з переходом архиєпископа Гурія та його церкви на службу до румунських окупантів в Бесарабії за останні роки значно зріс сектанський рух. Поліція з усіх сил допомагає попам боротися з цією подією, розганяє збори сектантів, а провідців заарештовує. Недавно в селі Тарбосни, кишинівського повіту, поліція оточила молитовне зібрання сектантів, що відбувалося в льоху, і заарештувала 30 чоловік.

З ТЕРОРИСТИЧНОЇ ХРОНІКИ ЧЕХІВ.

Цілий дощ поліційних репресій поливає останніми часами на всіх незадоволених діяльністю окупантів на Закарпатській Україні. Зокрема перепало карпатським комуністам. В Береговi засуджено на 6 тижнів секретаря районового комітету лишень за заклик до населення обєднуватися навколо комуністичної партії. Ще більший, мовляв, злочин, що цей комуніст у своїй промові посилався на те, що населення Закарпаття говорить українською мовою та належить до 40-мільйонового українського народу.

В Густі увязнено 10 чоловік за співання Інтернаціоналу. Відсиджує також кару засуджений чеським судом український депутат комуніст Микола Сидоряк, й инші.

ВИКРИЛИ ФАБРИКУ БОМБ.

Варшавська поліція одержала інформації, що в льокалі „Стражи Народової" переховується муниція і ручні ґранати та що члени тої організації мають зброю без дозволу. Тому поліція ввійшла до льокалю „Стражи Нар." і арештувала 7 членів організації, між ними капітана Полонського.

Стверджено теж, що в льокалі „Нар. Стражи" є лябораторія, яка фабрикувала бомби, що витискають сльози. Таких бомб уживано свого часу при розбиванню віч, зборів і демонстрацій.

На чолі „Стражи Нар." стояв пос. Мончинський, през. військової соймової комісії і проф. Льот, резервовий полковник. Членом гол. управи був м. і. теперішний міністер залізниць Ромоцький, що після обняття тічя міністра зложив мандат у „Стражі".

Пополудні поліція переводила ревізії в приватних мешканнях членів „Стражи". Загалом арештовано около 20 людей.

МОРОЗИ НА ПІДКАРПАТТІ.

З Коломиї пишуть до „Діла":

На Підкарпатті і тепер кілька степенів морозу. Мороз заподіяв великі шкоди в садах і городах, а також знищив яких 50 прц. жита і всі вчасні барабольі. Дня 11. травня мороз доходив до 8° Ц. Цвіття в садах мороз знищив зовсім, не ощадив і листя, а також окопові ростини і зеленину. Бараболі треба буде наново садити, а відкіля візьме їх голодне населення?

ВАРШАВСЬКУ ЗАЛІЗНИЧУ СТАЦІЮ ПІДПАЛЕНО?

Поліційне слідство виказало, що величезний огонь на варшавськім східнім залізничім двірці підложено. В звязи з цим арештовано 18 осіб, у цьому 10 робітників залізничих варстатів. Кажуть, що огонь підложили робітники з пімсти за те, що арештовано 14. залізничних робітників за крадіж матеріялу з варстатів. Втрати польського скарбу наслідком пожежі залізничого двірця Східна Варшава перевищають 4 міл. золотих. Підчас пожежі залізничих варстатів згоріло кількадесять вагонів, у цьому теж пульманівський вагон, який російське міністерство залізниць закупило ще перед війною за 80.000 зол. рублів. Вагон цей був зроблений з бронзу, в середині вибиваний дорогою шкірою; на війні служив він вел. кн. Миколаєві Миколаєвичеві за головну кватиру. Як Варшаву заняли польські війска, взяли цей вагон для маршалка Пілсудского.

МОРОЗИ НА МАДЯРЩИНІ.

Метеорольоґічний інститут у Будапешті стверджує, що від 50 літ не памятають у Мадярщині таких морозів. Найбільше шкід заподіяли травневі морози в околицях Кечкемету. Там померзли огірки, райські яблока, паприка, помідори. Потерпіли теж виноградники і жито, що вже є під цвітом. В Нодькереш змерзли плянтації салати. Околиця Токаю, славна виноградниками, пропорціонально не богато потерпіла.

З ЦЕРКОВНИХ СПРАВ.

На основі виданого недавно шематизму Чина С. В. В. є тепер всіх членів того чина 360. З того: священиків 114, студентів 130, братів 117. Прибуток у порівнанні з попереднім роком 22 особи. Щодо походження, то василіяни діляться так: з Чехословаччини (два монастирі на Закарпатті) є 26, з Мадярщини 14, з Югославії 9, з Румунії 16, з Галичини й ін. (Бразилія, Канада) 295. Ці цифри вказують наглядно, наскільки українським є Чин С. В. В. — Повасиліянський монастир у Вильні відібрано православним уже остаточно; він признаний державною власністю. Установи, що містяться у ньому, а саме православна духовна семинарія і білоруська гімназія, мають з нього забратися. — По думці конкордату для духовних у Польщі визначено три вязниці: Мокотів (Варшава), Вронки (під Познанем) і Дрогобич (для „малополяків").

АРЕШТОВАННЯ УКРАЇНЦІВ В САМБОРІ.

„Слово Польске" з 17. травня ц. р. подає, що поліція в Самборі арештувала кількадесять місцевих Українців. Арештування — впевняє „Сл. П." — є в звязи з викриттям у Самборі тайної української військової організації, котрої централею був нібито Самбір. Подробиці арештувань держать у тайні.

ПОЛЬЩА ЗА ТИМ, ЩОБИ НЕ ДРАЗНИТИ СОВІТІВ

ПРОТИСОВІТСЬКА АКЦІЯ ТІЛЬКИ ПОМАГАЄ СОВІТАМ, БО ПІДНОСИТЬ НАЦІОНАЛІСТИЧНОГО ДУХА.

ЖЕНЕВА, 15. червня. — Европейські міністри закордонних справ, зібрані підчас сесії Ради Ліґи Націй, мали замір видати спільний маніфест, звернений проти ширення большевицької пропаґанди по других краях з рамени Москви.

Проти такої заяви виступила Польща, яка піднесла, що таку заяву возьмуть совіти як початок спільного противбольшевицького фронту і будуть вважати її новим ворожим кроком, подібним до тих, коли попирано акцію Колчака, Денікіна чи Вранґля. В той спосіб совіти тільки зискають, бо піднесуть націоналістичного духа, вказуючи на те, що вітчина в небезпеці.

Всі державні мужі ствердили, що совітські аґітатори з Москви ширять в їх краях хаос та комуністичну пропаґанду, але не дійшли до ніякого спільного пляну, якби тому лихови зарадити.

НІМЕЦЬКА ПРЕСА ПРОТИ ВСЯКОЇ ІНТЕРВЕНЦІЇ.

НАКАЗУЄ ШТРЕЗЕМАНОВИ ДЕРЖАТИСЯ ОСТОРОНЬ.

БЕРЛІН, 15. червня. — Вся німецька преса без огляду на її партійність згідно підносить, що це було би катастрофою для Німеччини, колиб вона далася втягнути в якунебудь протисовітську акцію. Вона пригадує нещасні дні з початку вибуху світової війни і то нещастє, яке спало на Німеччину з приводу цеї війни. Німеччина не може ніяким чином стати на ворожім стачовищі проти совітів.

ВБИЙНИК ВОЙКОВА ЗАСУДЖЕНИЙ.

БОРИС КОВЕРДА ДІСТАЄ 15 ЛІТ ТЮРМИ.

ВАРШАВА, 15. червня. — Надзвичайний трибунал засудив Бориса Коверду, убійника совітського посла Войкова на 15 літ тюрми. Розправа відбувалася без участи совітського представника Розенґольца, який ще в дорозі з Москви до Варшави.

Той вирок здивував всіх своєю лагідністю, яку приписують молодому вікови убійника. Думають, що він не задовілить совітів і Польща надіється нової острої ноти з боку Москви.

ЮГОСЛАВІЯ ПЕРЕД НОВИМИ ВИБОРАМИ.

КОРОЛЬ РОЗВЯЗУЄ ПАРЛЯМЕНТ. — КОНЕЦЬ ПАРТІЇ ПАШИЧА.

БЕЛГОРОД, 15. червня. — Король Александер розвязав декретом теперішний парлямент і назначив нові вибори на день 11. вересня. Парлямет розвязано по причині внутрішньої боротьби в рядах радикальної партії, яка контролює уряд. Радикальна партія, на якій опирався старий Пашич, розбита тепер на три групи. На чолі одної з них стоїть теперішний премієр Юкицевич, який є за притягненнєм до уряду меншостей, себто Хорватів і Словінців. За премієром стоїть король. І через те, що більшість групи є проти меншостей, король розвязав парлямент.

При нових виборах надіється побіди група премієра. Партія Пашича буде по всякій правдоподібности зліквидована.

ЯПОНІЯ ЗГІДНА ДО ВСЯКИХ УСТУПОК.

БУДЕ ЗАХОВУВАТИСЯ ПАСИВНО НА РОЗОРУЖНІЙ МОРСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ТОКІО, 15. червня. — Делеґатом на морську конференцію, скликану на пропозицію през. Кулиджа, буде з боку Японії барон Саіто. Його визначенне толкують собі тим, що Японія не дуже заінтересована в тій конференції, бо її делеґат відомий як людина широко думаюча, яка не глядить на такі справи з вузького національного становища.

Японія має і так найменшу фльоту зі всіх трох конферуючих держав. Вона згідна через те зі всяким обмеженнєм. А до того вона переконалася, що Америка не має супроти неї ніяких аґресивних плянів і це її заспокоїло до тої міри, що не дуже журиться розбудовою своєї фльоти.

БРІЯНД ЗАХОРУВАВ.

БОЇТЬСЯ АНГЛІЙСЬКО-НІМЕЦЬКОГО ПОРОЗУМІННЯ.

ЖЕНЕВА, 15. червня. — Хороба загнала французького міністра закордонних справ Бріяна до ліжка в хвилі, коли вирішуються дуже важні справи. Споваджений з Парижа лікар наказав Бріянові, якому вже 65 літ, держатися осторонь від державних справ і лежати в ліжку. Ціле його лице запухле і він терпить сильні болі. Довкола него збираються мимо сего міністри других держав і радять в справі дальшої евакуації Надренії, а надто обговорюють відношенне до совітів. Найбільше болить Бріяна справа англійсько-німецького зближення, яке відбилося би дуже на французькій політиці, а навіть було би причиною резиґнації Бріяна а побіди сторонників Поанкаре.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES; Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НЕ ВСЯ ВИНА В НАШИХ ВОРОГАХ

Українським балакунам, що люблять плювати на наш народ за те, що його є 40 міліонів душ, а він ще не здобув собі національної свободи, не приходить ніколи на гадку, що в світі є народ, який має не 40, але 400 міліонів, котрого культура сягає пару тисяч літ поза нашу, а котрий національної свободи собі не може добути.

Власне сими тижнями вийшла в Америці зпід пера Катерини Мейо, славної вже авторки, незвичайна книжка про сей дивний край, про цісарство Індії. Книжка ся цікава з богато зглядів, а найбільше з того, що вона складає головну вину за поневолене Індусів не на Англійців, панів Індії, але на певні хиби самих Індусів. Між инчим авторка звертає увагу на гіндуську релігійну заїлість. У кождій гіндуській церкві тільки вірні сеї церкви вважаються людьми. У кождій церкві її попи святці, а всі другі злочинці й обманці. Індуські попи говорять проти англійського панування, але рівночасно вони самі держать Індусів у страшній неволі, погорді й рабстві. К. Мейо каже, що Індуси не визволяться так довго, поки вони не виступлять проти сього духа релігійної нетерпимости, що попа власної церкви вважає найвисшим суддею всіх суспільних питань.

Подібну нетерпимість свого часу ширив серед нашого народа московський царат при помочи зависимої від царату православної церкви. Український народ не міг так довго зробити першого кроку до свого визволення зпід московського царя, поки він не сказав собі, що церква не має права осуджувати стремлінь українського народа до національного визволення з під влади царів. З хвилею, як український народ побачив, що головною цілющою силою для боротьби з гнетом є не зовнішна поміч, але внутрішне переконання людини в святість її стремлінь, з тою хвилею український народ почав не на жарти возволятися з неволі.

Не в інакшім положенню находяться наші люди під Польщею. Там уряд поневолює наш нарід і старається стерти його з лиця землі. Богато наших людий бунтується проти сеї неволі, але часто бунт зводить на пусті карікання на ворога. Закидається межи инчим ворогови, що він навіть не шанує релігійних почувань та вживає їх приналежности до Риму для польщення нашого народа, коли тимчасом навіть ширення польщини з церков не булоби для нашого народа небезпекою, якби наш нарід перестав дивитися на церковну владу, як на жерело всего розуму, якби він почав визволене тіла від визволення свого власного духа. Якби він замісць бачити засади моралі тільки в приказах церковних зверхників, бачив їх у приказах власного сумління.

ЧИМ ДОРОГА НАМ ЛЕМКІВЩИНА?

(Надіслана стаття).

Лемківщина не має ніяких копалень золота, ані срібла, земля сама теж не урожайна. Богацтво фізичне Лемківщини, це богаті ліси та пасовиска.

Та в ній є иньше богацтво, богацтво моральне — а ціна його дуже, дуже дорога. Та чи загал український знає це? Чи старалось коли громадянство блище пізнати Лемка та його Лемківщину?

А з другої сторони, ми самі таки Лемки, (вдармося в груди!) чи ми старалися працювати для Лемківщини, чи ознайомлювали біднійших та менше освічених наших братів з загально-народною справою?

Ми чванимося, що ми **тверді, мов скала,** що **ненавидимо Поляків,** та **лаємо всю Україну і Українців** за минувші та теперішні промахи.

Правда, політичні лідери нашого народу ніколи не звертали великої уваги на Лемківщину, — але чия це таки вина? Признаю, що частинно і вони винні, але найбільше таки ми самі винні!

Скільки то бурс ми, американські Лемки, удержали за свої гроші? Скільки читалень, кружків, Народніх Домів, Щадничих Кас, або і Кооперативів ми заснували? Після війни скілько знищених господарств зреставрували? А як була війна з Польщею, так **скілько міліонів долярів** вислали ми на Лемківщину? А для оборони Громосяка, Хиляка і Качмарчика, як ішов їх процес в Новому Санчи, скільки ми післали центів?

А тепер, як наша Лемківщина стогне в ляцькім ярмі, наші хлопці валяються по польських касарнях і своїми грудьми **„захищають Польщу Пілсудського"** — щож ми робимо? — **Мовчимо!**

Та час тепер збудитися і взятися до реальної роботи! Нам Лемківщина дуже дорога, бо там ми вродились, бідували, там лишились наші браття і сестри, в ще гіршій неволи, як ми були! Ми серцем до неї привязані, кровю з нею споріднені, недолею і неволею закована наша рідня нам близька!...

Шануючи святощі минувшини, ми не сміємо тепер, будучи вільними на земли Вашингтона, забувати нашу Лемківщину!

Це нам, Лемкам!

А всьому українському загалові оце треба знати:

Острим клином вбивається скалистий півостров в тіло бурливого океану. Хвилі його з лютою скаженністю із далека розганяються і шалено з фурією бють об тверді, ґранітні береги півострова.

З шумом, з піною безсилля розбиваються ці хвилі об твердий беріг та потопають на дні, дають місце новим хвилям... яких таже сама судьба чекає...

А півостров стоїть гордо і маєстатично, двигаючи свої шпилі в гору, на стрічу ясному сонцю!...

Так Лемківщина, вбилась клином в море ляцької культури, і своїми скалистими берегами відбиває наступ Польщі і захищає весь схід від польонізації. І так віки вже! А на високих вершках могутніх Карпат стоїть на сторожі Лемко, окружений вільним повітрям та ясністю сонця, вслуханий у шум відвічних смерек та сосен! І він сам! Всіми забутий, та ще погорджений — стоїть гордо і самопевно на сторожі своєї Лемківщини і всеї України!

Волос його сивий вже. Віки лишили тягар на його плечах. Його місце займе молодий Лемко! Та чи він такий, як цей давний Лемко? — Чи опреться він ляцькій навалі?...

Але від Вас, патріоти, залежить, щоб наш **„авангард"** був також певним, як старий, як не певніщим!...

Усі ми, без ріжниці політичних поглядів, повинні згуртуватись і звернути бачну увагу на поміч цій нашій першій граничній сторожі— Лемківщині!...

Де хочби і мала горстка Лемків була, приступайте до Комітету Допомоги Лемківщині, якого орґанізаційні збори відбудуться в неділю, дня 26. червня цього року, в галі Народнього Дому в Елизабет, Н. Дж., о 2. год. по полудни!

П. Ковальчик.

ПЛЕКАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТРАДИЦІЇ А „СІЧ"

Січова орґанізація має три головні цілі: 1) фізичне виховання суспільности, 2) розвиток карности та орґанізації дисципліни і 3) плекання національної традиції. Всі ті три цілі Січової орґанізації мають очевидно, на меті виховати карні національні боеві кадри, котрі і в громадськім життю сповнялиб справно, точно та систематично буденні громадянські обовязки, а так само в разі національної потреби зумілиб неустрашимо станути в обороні загроженої нації — хочби зі збруєю в руках. Фізичне виховання є — очевидно — основою всякої боєздатности. Лиш люди здорові тілом, привикші до трудів та змагань, звинні та вправні у боротьбі, надаються так до карного національного труду, як і до справдішного оружного бою в разі потреби. Лиш люди виховані літами у карности, привикші до залізної дисципліни, до послуху вибраним командантам, до точного виконання приказів, є справді додатним матеріялом чи то на мирну, громадську орґаніацзію чи на національну армію.

Одначе й фізично справні й здисципліновані кадри будуть національно безвартними, коли їм бракне провідної та всеобєднуючої ідеї. Оцю ідейність, котра щойно надає справдішну вартість Січовій (і всякій подібній) орґанізації, прищеплює виховання у національній традиції, пильне, систематичне та горяче плекання цієї традиції. Без такого виховання у національній традиції, без пильного плекання цієї традиції, нема й національної ідейности. Сам факт, що члени орґанізації говорять по українськи, вважають себе Українцями, не люблять Ляха чи Москаля та співають грімко: „Ще не вмерла Україна'', ще не значить, що вони є вихованими у національній традиції, себто, що вони є вповні свідомими народними борцями. В них нема ще сильних національних основ, ясного національно-політичного кругозору і їх легко збити з пантелику демаґоґічною чи гучною фразою. Вони леда чим захоплюються, від леда чого та скоро остигають, леда за ким і за чим підуть — одним словом: вони хиткий, маловироблений матеріял. А щож по фізичній бравурі та по сліпій дисципліні, коли та сила і дисципліна можуть бути ужиті саме в невідповіднім а то й шкіднім напрямі? Сліпа фізична сила та сліпа здисциплінована маса бувають нераз тим більше шкідними, а тоді краще, щоби їх не було цілком. Що по Січовиках, котрі готові кинутись до бою, коли вони може не здають собі справи, на кого саме кинутись та за що свою грудь наставити?...

Наша Січова орґанізація в Америці переживала вже кілька кріз та сегодня знов одужує з одної із таких кріз. Вона то нагло розвивається то знов занепадає, аби наново оживати. Видко — є якась животна сила, що не дає їй цілковито завмерти, але з другого боку є в ній якась хиба, що не дозволяє їй станути раз на трівких основах та принести справді щось позитивного українському народному ділу. В часі світової війни та революції на Україні, коли січово-сокільська орґанізація в старому краю видала з себе Січових Стрільців та українську армію, коли польські та чеські „Соколи" в Америці дали основу до польського та чеського леґіону, тоді американсько-українські „Січи" виявились крайно бездільними та бездушними, не видали з себе нічого. Недоставало їм ідеї, думки, національно-державної цілі. Недавно знов вистало, щоби двох людей хоробливо захопились фантастичною думкою про „одну особу", а мало не вся Січова орґанізація в імя сліпої, ідейним вихованням неосвіченої карности, потягла за їх пустою фразою. Чого це знак? — Це знак, що січові кадри політично не виховані, не обзнакомлені навіть з основами української національної традиції. Це треба собі ясно сказати в очі та не дурити себе, що осьто ми, Січовики, коли тільки надягли однострій січовий, свідомі вже своїх задач і цілий.

В наших „Січах" є чимало недомагань. За мало в них фізичного вироблення, бо самих маршів та оборотів не можна ще таким виробленням назвати. Такі здвиги з прилюдними вправами, як у чеських чи у польських „соколів'' або скандинавських чи німецьких „турнферайнів'', в нас ще не мислимі. За мало в нас і карности, бо карністю не називається тільки стояння „габтахт" перед старшиною, але точне сповнення обовязків, поява на час, виконання принятого чи наложеного діла точно і на час, підчинення своєї пустої амбіції, свого „я", загальній справі. Та найбільшим недостатком їх є майже повна недостача виховання у національній традиції, з чого слідує брак ідейности, баламутність ідей, хиткість і т. д.

Коли говоримо тут про національну традицію, то розуміємо під сим ту національно-державну ідейну спадщину, що її нам лишила історія. Козаччина та Запорожська Січ не тим важні та достойні спогаду і наслідування, що вони лиш добре Турка били, з китайки онучі драли, на пожарищу гуляли-бенкетували та стільки то Ляхів вирізали. Це все не тільки що невисокі діла, а часом це прямо прояви степового варварства. Але цим вони славні і присно памятні, цим вони великі та незабутні, цим спогаду та наслідування достойні, оця Січ та козаччина, що вони зродили, виплекали та на своїх шаблях та списах у дійсність перевели ідею державної независимости українського народу. Ось тим велика Січова ідея, що весною 1648 року це січове орлине стадо за Богданом Хмельницьким линуло на Україну волю українському народови добувати, що знов те саме орлине стадо за Костем Гордієнком під прапори Івана Мазепи весною 1709 року летіло за волю України голови вокладати, що це воно видало оцего незабутнього Петра Кальниша — крицеву душу, незломне серце, державно думаючого мужа—останнього кошового, замученого Москалями у Соловецьку, на окованім ледами Білім морі. А чи богато наших Січовиків здає собі справу із ролі Запорожської Січи у цих рокових історичних подіях? Дехто мабуть і не знає, хто це Гордієнко і що це за Кальниш. А чи звісна в нас історія Руїни, так дуже освідомляюча для кожного, так пригадуюча події останнього десятиліття, а навіть сучасної хвилі?...

Нам треба плекати, і то щиро горячо, систематично плекати національну традицію. Треба нам пильно та докладно познакомитись із нашою минувшиною. Кожна „Січ'' повинна завести в себе що року зимою постійні курси української історії, прямо з іспитами та з обовязком кожного Січовика сі курси відбути та іспит зложити. Що року найдуться нові члени, яким такого курсу історії України буде треба. А для цих, що вже такий курс з успішним іспитом скінчили, все найдеться історичний матеріял для нового, висшого курсу. Хто вже знає початки української історії, тому треба дати курси, освітлюючі докладнійше поодинокі фази чи питання з нашої минувшини. Щойно таке систематичне історичне виховання наших Січовиків зробить їх справдішними Січовиками, достойними сего імени. Доки такого виховання вони не мають, доти назва „Січовик'' остане пустим звуком, а Січова орґанізація не буде забезпечена перед новими промахами. Щойно історичне виховання дасть їй кріпку ідейну основу.

Сокільсько-січовий ветеран.

„Січові Вісти".

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

И. Ф. — В такому звязку, як Ваша допись була написана, її містити не можна, бо звязь межи подією а політичним закінченнем, яке Ви до неї додали, дуже далека. Коли Ви згодитеся, можнаби пропустити зовсім се політичне закінчення, а подати саму тільки подію, яка сама собою цікава й ілюструє добре легковірність деяких людий, які самі запрошують других їх дурити.

ДЛЯ КАЛЕНДАРЯ У. Н. СОЮЗА НА 1928 РІК.

Проситься українських лікарів, дентистів, адвокатів, учителів, бизнесменів, як купців, ріел-естейтменів, контракторів, та інших **професіоналістів і підприємців** в усіх містах Злучених Держав, подати свої адреси для поміщення в календарі У. Н. Союза на 1928 рік.

Також просимо подати, де е і як називаються українські **банки, будівляно - позичкові спілки, кооперативи, Народні Доми** й інші підприємства.

Також, де є **українсько-американські школи** з правом прилюдности.

І вкінці усі українські **культурні товариства й інституції** (як музичні школи, хори, театри) і **громадські установи** (клюби, товариства).

Просимо поспішитися з присилкою. Реченець до 30-го мая с. р.

Се в інтересі кождого громадянина і всіх українських установ в Америці, бо імена й адреси будуть подані позабучно і будуть в руках 20,000 членів У. Н. Союза через цілий рік.

Адресувати:

„S V O B O D A"
Box 346
JERSEY CITY, N. J.
Видавництво У. Н. Союза.

В. Будзиновський.

ПЯТЕ КОЛЕСО.

ІСТОРИЧНА ПОВІСТЬ.

(28)

— Так справді було, — потвердив Тугай, сміючися. — Ще ніколи жаден ушкал не обловився так, як той Запорожець. В тім я йому допоміг. Невірному проти нашої віри. Се було тому пів року. Бурлай був у мене. Був майже голий, бо то було зараз по тім, коли Турки забрали або затопили всі його чайки. Він спасся і скрився у мене. Тоді я сказав йому, що з Кафи відійде до Стамбула турецька ґалера з дуже цінним вантажом; що окрім великої сили золота і срібла, повезе до султанового гарему кільканацять одалісок. Сю ґалеру висилав намісник Іслям-паша. Бурлай зараз метнувся на Запороже і між Ногайців. Зібрав очайдухів і роздобув чайки. Справився так скоро, що вже був на мори, ще заки ґалера відійшла з Кафи. Зі мною зробив таку злагоду, що як возьме ґалеру, то четвертина добичі моя. Я в усхіп не дуже вірив. Але він, як все перед тою одною невдачею, і тепер мав щастє. Взяв ґалеру з її цілим вантажом. Ся дівчина, то частина добичі. Замість заїхати до гарему султана, опинилася в гаремі татарського бея. Цінуючи добичу, ще заки стали паювати, ушкали оцінили сю дівку дуже високо. Я мусів признати, що не зависоко. Беручи її, я з решти добичі дістав дуже мало.

— Князі кримської орди, неабиякі васалі турецького царя, — замітив Яким сміючися. — Ти, бею, можеш бути зразком вірного слуги султана. Сам насилає ущкалів на добро свого пана, ділиться добичию і бере собі його одаліску!

— Я проти мого царя ні трохи не прогрішився. — Тугай відповів. — Моя совість чиста, бо я не скривдив його ні на макове зерно. Падишах своє все дістане. Троха пізнійше, але дістане. Пропаде одна посилка, то намісник мусить вислати другу. Султанови ані гадки, що ґалера, захоплена ушкалами, може бути його втратою. Коли ся ґалера пропала, намісникови Кафи переказали, що коли не пильнував ґалери, втрата його. Намісник, як не хоче дістати мотуза на шию, мусить вислати ще раз все те, що був обовязаний вислати, себто весь, на підчинену йому землю наложений податок і инші данини. Отже Іслям-паша висилає другу ґалеру. Пропаде друга, буде мусів навантажити і вислати трету. Іслям-пашу не маю причини жалувати. Впрочім і татарський бей хоче жити. Наша земля ялова. Чи не ліпше й вам, козакам, коли ми, поживившися турецьким добром, не мусимо так часто наскакувати на ваші землі?

— Не знаєш, де Бурлай тепер? — спитав Богдан. — Як його допитати?

— Він тепер, покищо, чесний купець. І тепер він не Бурлай і не Запорожець. Тепер він Турок і звеся Гусеін. Здобуту ґалеру перестроїв не до пізнання, та цілком явно і безпечно, всіма шанований, кружляє між Босфором і Кримом.

— Промисел ушкала цілком залишив?

— На стілько, що на малі риби вже не дивиться. На дуже велику ще не попав..: Чи не провідав він, що з Кафи вийде друга ґалера? Міг би на неї злакомитися, бо сим разом вантаж буде цінніший від того, який був на попередній. Окрім того, що Іслям-паша мав дати від себе, ґалера повезе султанови ще річну данину з цілого Криму. Вдавивсь би нею, бо там є і від мене добра пайка! Потерпаю, що Іслям буде мусів свій податок вислати втретє, наш в друге. Як і ся ґалера пропаде, то зі Стамбула зажадають, щоби й всю кримську данину заплатив. Нехай платить!

— Гадаєш, що Бурлай і на сю ґалеру полює? — Богдан спитав. — Коли так, то мабуть також знаєш, де його можна знайти. Чи не ти авізував йому й ту ґалеру, щоби дістати ще одну таку дівчину?

— Бурлай не втече нам. Про нього можемо побалакати пізнійше. Завтра, або й після завтра. Чи не ліпше було би насамперед покінчити діло, з яким ти до мене приїхав? Можеш говорити голосно. Дівка не розуміє, лікар не почує, хоч би й розумів. Коври не пропускають голосу, ще й ґарфа заглушує. А може ти ,Богдане, дивлячися на таку красу, й говорити не здужаєш?

— Може мій шурин, — Богдан показав на Якима, від такого забуде язика в роті. Я, ні. Я, хоч не Татарин, ні Турок, вже не таке бачив... Отже зачну, бо боюся, що твоя медицина скоро зробить кінець всякій розмові. Не тому, щоби передвчасно задубів мій язик, але тому, що ти, випивши ще зо дві чарки, мабуть будеш недочувати, або й твій хропіт заглушить мої слова.

— Моя голова не така слаба, як гадаєш. І я до тої медицини вже троха привик. То не оковита.

— Коли так, то зачну... Нас підмовляють, щоби ми заприязнилися з Турком, очивидно й з вами, і разом з бусурменами вдарили на Польщу. Але так, щоби й слід з неї пропав.

— Що?! — бей крикнув счудований. — Москва зриває з Польщею? Хоче заприязнитися з нами? З Татарами? Не йму віри. Хтось надув тебе. Саме тепер Москва прилещується до Ляхів, та хотіла би з ними й з вами вдарити на нас. Москва йде до того, щоби татарську орду стерти з лиця землі. Не Польща, але Крим вашому північному сусідови сіллю в оці.

— Правду кажеш. То не Москва бунтує нас проти Польщі.

— Отже хто? Хиба Швед?

— І Швед, поки що, ні... Сам король польський.

— Як би я не знав тебе, як би я не знав твоєї голови, то гадав би, що ти вже впився... Але ти мабуть гадаєш, що я вже пяний і що прийшла хвиля жартів.

— Не жартую. Хоч як се неймовірне, воно таки так є. Саме сей намір короля, про котрий знаю з жерела цілком певного, загнав мене до тебе. Хочу порадитися...

— Слухай, брате! Лищи жарти... такі жарти. Як ти справді приїхав до мене тільки на те, щоби розвеселитися, то зачинаймо, але инакше. Зараз призву ще дві дівки, щоби були три на трех.

Бей схопився і підійшов до стіни, щоби застукати. Богдан сіпнув його за полу кафтана так, що Татарин, впрочім вже підтятий вином, захитався і повалився на диван.

(Дальше буде)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЯК БУДУВАТИ СИРОТИНЕЦЬ.

Наш імігрант, як врештою всякий инчий чоловік, поза щоденну працю шукає за якоюсь спосібностю, щоби зужити свою збутню енергію. Сю нагоду находить він звичайно в ріжних патріотичних поривах, в яких має надію рівночасно попрацювати для добра загалу, а посередно зробити добро й собі.

Під теперішну пору для нашого імігранта найважнійша справа се будова Сиротинця. Ми звертаємо на неї найбільше своєї енергії та сили. І звертати будемо, поки не докончемо сього великого діла.

Виставлення Сиротинця при У. Н. Союзі буде певно коштувати 100,000 долярів. Зібрання сеї суми гроша мусить нас щось коштувати. У других народів такі збірки не обходяться без видатку на яких 10 або й більше процентів. Ми, як ощадний народ, повинні зібрати сю суму зі скромнійшими видатками, скажу 3 до 5 процентів.

Ось через що потреба нам доброго пляну, щоби сю збірку перевести з як найменчим коштом. Тому я й подаю ось тут свій плян.

Голова комітету Сиротинця повинен поділити збіркову працю на округи, як приміром: Ню Йорк, Питсбург, Шикаго, і т. д. Таких округів най буде 10.

На чолі кождого округа треба наставити голову, вибираючи на се становище людину, добре обзнакомлену з обставинами по всіх довколичних місцевостях. Сей голова має дібрати собі до співпраці комітет для збирання жертв.

Голова комітету Сиротинця визначує, яку суму має зібрати кождий округ. Припустім, питсбурський округ най збере 10,000 долярів, Ню Йорк 20,000 долярів, Шикаго 15,000 долярів, і т. д. Кождий округ побачить, яка перед ним ціль, і возьметься до роботи не на жарти.

Я певний, що ми найдемо людий, які розуміють потребу Сиротинця, та будуть готові дати відповідну жертву. Я певний, що ми найдемо що найменче:

100 таких, що пожертв. по	$100	
200	„	50
400	„	25
600	„	10
800	„	5

Се вже зробить суму 40,000 долярів. Менчими датками теж збереться немало, може навіть більше, як отсими більшими жертвами. Тоді ми зберемо скоро цілу суму, і то не в довгім часі.

Треба нам тільки пробудитися до праці. В тій ціли треба нам не спати нікому. Свобода най поміщає ріжні дискусії, справоздання жертв, підносить заслуги членів, що заслужилися при збірці, словом, треба заохочувати людий на всі способи. Най працює Комітет Сиротинця. Най працює кождий відділ і кождий член най докладає до загальної будови жертву й працю, а тоді нам не буде треба довго ждати, поки нам на славу не стане сей Сиротинець-Захист, так потрібний для членів У. Н. Союза.

Іван Федан, Арнолд, Па.

ЧОМУ ВОНИ НЕ СКАЖУТЬ СЬОГО СОБІ ТА СВОМУ „ЯСНОВЕЛЬМОЖНОМУ"?

В червневім числі гетьманської Січи вичитав я статтю про Керенського. Стаття предовжезна; видно, автор довго над нею напрацювався, і не раз витірав чоло хустиною, як він се пише про Керенського. Автор пише там усе „я" і „я", але читач бачить під статтею тільки букви О. Н., і тілько догадатися може, хто се той пан, схований за букви О. Н.

Звіт з віча предовжезний. Просто гейби звіт з того евхаристичного конгресу в Шикаго, на якому українську церкву так нехтували, що наші кореспонденти, які так хотіли щось цікавого написати, мусіли аж писати про жіночі литки.

Розсмарувався той О. Н. про Керенського аж на чотири сторони гетьманської Січи. Висмарував його то перфумою, то смальцем, то дьогтем. Розводиться над ним так, гейби московська справа була українська справа.

Одно лише певне про того О. Н. Він дивиться на Керенського так, як дивляться жидівські й московські большевики. Сі большевики видали відозву й написали в ній, що Керенський кльовн або блазен, і пан О. Н. вислухав усеї промови Керенського і каже: „Так справді, добре кажуть комуністи: Керенський справді кльовн або иншими словами блазен".

Блазен—то блазен. Кльовн—то кльовн! Що се нас обходить? Що нам з того, що там п. О. Н. думає собі про Керенського, що Керенський блазень, а Керенський про п. О. Н. навіть того не думає, навіть зовсім не думає? Що нас може се все обходити? Але тут власне пан О. Н. не тільки каже, що Керенський блазен або иншими словами кльовн; він каже теж, чому Керенський блазен.

Пан О. Н. пише, що Керенський є кльовном тому, бо він дав собі видерти владу людям, які тільки воюють язиками. Прочитавши сі слова, я спитався: Що се має значити? Чи не повертається гетьманська Січ від „ясновельможного гетьмана"? Бо преціль чи не дав собі гетьман видерти владу? І чи не видерли йому владу ті люди, які, як кажуть гетьманці, тільки язиком воюють? Коли Керенський блазен, або иншими словами кльовн, бо дав собі видерти владу людям, які тільки язиком воюють, то чим инчим є „наш ясновельможний"?

Таку річ ушкварив не хотячи той славний письмака, пан О. Н. у гетьманській Січи, самому таки ясновельможному. Та пан О. Н. сказав не хотячи правду не тільки гетьманови, але навіть самому собі. Пан О. Н. у другому місци своєї довгої повісти про віче Керенського референує, що Керенський зачав пророкувати. Виходилоби, що пророкувати може теж тільки кльовн, або иншими словами блазен. Дав таке до зрозуміння читачам Січи пан О. Н., а зараз тут і самий обтер собі піт з чола і ану давай собі пророкувати. Пророкує, що „агітатори ні інтелігенція" ніякої держави не поставлять; що всяка демократія мусить завалитися; що державу може поставити тільки тверда рука, а тою твердою рукою, на пророчу думку пана О. Н., може бути тільки „ясновельможний" московський генерал, який дав собі вирвати з рук владу людям, які тільки язиком воюють, — як се зробив кльовн, иншими словами, блазен Керенський.

Таке виспівав у гетьманській Січи той пан О. Н., котрий також каже, що Керенський балакун або кльовн, бо він пустий балакун, а се пан О. Н. доказує Керенському в предовжезній дописи, що повзає як обжерта гадюка через чотири сторони гетьманської Січи. Прочитавши сю всю писанину та нарікання на інтелігенцію, я спитався себе отсе: Коли то вже ті люди, що раз нарікають на наш нарід, а відтак на нашу інтелігенцію, побачуть уже себе самих в своїм властнім зеркалі, котре вони другим показують?

В. Дроботій, Вест Істон, Па.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ.

У. Н. Союз на Рідний Край.

Як кождого року так і сего Головний Уряд У. Н. Союза полагоджуючи свої справи на річнім засіданню, не забув і за Рідний Край.

Ухвалено виасигнувати з фонду народного $600 і призначити їх як слідує: Рідна Школа $200, інваліди $100, політичні вязні $100, Просвіта $50, памятник Франка $50, Український Національний Музей у Львові $50, на Лемківську Бурсу в Сяноку $50. Гроші вислано до Обєднання до пересилки на висше назначені цілі.

АЛЕНТАВН, ПА.

Збірка в церкві на Дім Українських Інвалідів.

В українській гр.-кат. церкві зібрано підчас Служби Божої як першу жертву на Дім Українських Івалідів $14 і вислано їх до Обєднання.

В. Ракочий.

МАНЧЕСТЕР, Н. Г.

На Рідну Школу й Інвалідів.

В церкві св. Покрови відправив о. Продан акафист, підчас якого зібрано на край $16. Кромі сего зложили на мої руки: Макс Фельдман (Жид) $3; по $1: Михайло Бохонок, Іван Лісник, Петро Кухар; а Петро Мигась 50 цнт.

Разом вислано до Обєднання $22.50 і призначено по половині для інвалідів і на Рідну Школу.

И. Петрик.

ҐЕНІЇ НАУКИ СПАСИТЕЛЯМИ ЛЮДСТВА

Написав Др. Александер Сушко.

(Продовження)

(1)

II.

В погоні за „чистою наукою" та „основними законами" всесвіту.

Секретар торговлі Злучених Держав, Герберт Гувер, відомий дуже всьому світови. Відомий добре навіть нашій Галичині. Поляки зготовили були йому в Кракові величаве прийняття в часі його подорожі по Европі після великої війни.

Минувшого тижня (в суботу, 9-го квітня, 1927 р.) гостив його доволі ексклюзивний шикаґівський „Юніверсити Клаб" в готели Шерман. В часі бенкету виголосив міністер замітну промову, у якій акцентував з рідким запалом та особливою силою переконання про конечність **збільшення на американських університетах наукових дослідів „в пошукуванню чистої правди, основних законів вселенної".**

В останнім десятиліттю американські університети вславилися на увесь світ іменно незвичайною рухливістю на поли оригінальних наукових дослідів. У американських університетських лябораторіях доконано в останніх літах великих і многоважних відкрить, а американські Крези (богачі) зачудували усі цивілізовані краіни своєю казочною жертвенністю якраз на наукові потреби американських університетських центрів. І не дивниця: жертви їх ішли у многі міліони долярів. Завдяки цему грошева вартість деяких американських університетів представляється нині неімовірно високою, головно — для пересічного Українця. Згадати тут ось хоча би лишень такий „Юніверситі оф Шикаґо", який в році 1927 р. викидає на всякого рода свої уліпшення суму 20 (двайцять) міліонів долярів; а уся грошева вартість цего **одного** університету виносить безпечно велитенську суму 200 міліонів долярів... А подібних університетів у Злучених Державах — десятки!

Не хочеться зразу усьому тому вірити. Адже я певний, що грошева вартість **усіх**, буквально усіх, високих шкіл на усій широкій Україні від Карпат аж по Кавказ, не рівнається грошевій вартости одного такого шикаґівського університету (а їх у Шикаґо є кілька, і грошева вартість кождого зокрема іде у многі міліони)! А одначе усе повище сказане є правдиве і провірене докладно автором цих стрічок на місци.

Та всеж — як показується зі сказаного на початку, усе те ще не вдоволяє міністра торговлі Злучених Держав. Він промовляе горячо за ще більші видатки на наукову працю на американських університетах, за ще більшою приватною жертвенністю на наукові потреби американських університетів.

Він говорив:

„Погоня за правдою, а не погоня за грішми, є цею атмосферою, у якій наші університети будуть процвитати. Ми припізнилися далеко поза границями знання, на якім опирається уся примінена наука, уся наша цивілізація".

Уважайте добре, що сказав д. Гувер. А коли він, один з найвищих урядників Злучених Держав, говорить так про одну з найбільших, і безперечно найбогатшу державу на світі, що може діятися в серці культурного Українця, коли він думає про подібні зусилля на полі чистої науки рідного народа...

„В Америці", — говорив дальше міністер, „є зайнятих чисто науковими дослідами менш ніж 3000 осіб; то значить, що менш ніж 3000 осіб досліджує природні закони, на яких опираються усі инші винаходи. Ми рушуче мусимо дальше підперти ще видатніще та будувати нашу працю на поли чистої науки, підперти енергічніще пошукування за одною чистою правдою. Се є найвище завдання, найвища мета наших університетів".

III.

Наука чиста і наука примінена.

Вірю, ще шан. Читач запримітив уже, що д. Гувер акцентує усе так звану **чисту науку**, та відріжнює її від **приміненої**. Яка ріжниця є між обома цими „науками"?

Попробую пояснити це шан. Читачеви на примірі, або прикладі.

Кождий з нас **чував**, що то є так звана „електрика", і кождий з нас **бачив** так званий „електричний мотор". Пізнати одно і друге — це належить вже до науки, та вжеж пізнанне першого є безконечно відмінне від пізнания другого. Перше, т. є. електрику, дослідили і досліджують **учені** ради самої **чистої правди**, без огляду на тее, кому це колись на щось придасться, або може й не придасться, — а друге т. є. електричний мотор, старається пізнати (його будову, працю, силу і т. п.) практичний інжінер, механік або розумний робітник, який при обслузі того мотора хоче заробити собі і своїй родині гроші на краще життя. Перший дослідник — це **учений**, другий — це **ученик**; перший здобуває собі високу науку у високих школах та у високо учених книгах, яких пересічний чоловік не читає ніколи, бо їх не розуміє, та посвячує науковим дослідам усе своє життя без огляду і надії на матеріяльні користи і зиски; другий — **учиться** лишень ради пізнання свого **заводу**, аби тако дорогою здобути собі та забезпечити краще і вигіднійше життя. З цего то і пішло, що наука ученого — це **чиста наука**, а наука інжінера, механіка, фабриканта або робітника — це **наука примінена** або **практична**.

Те саме питанне пояснив Герберт Гувер у свій спосіб. Він сказав:

Недавно тому, бо кілька днів, мав він рідку честь і нагоду спробувати на своїй власній особі новий винахід, так звану „телевізію" (грецько-латинське слово; по нашому: далековидність). Є це апарат, або прилад, що при його помочи може особа, яка телефонує до другої особи, бачити її, неначе би вона стояла зараз таки перед нею. Є це великий і цінний винахід, про який мріяли десятки і сотні учених винахідників від часів винаходу телефону.

Люди, що сиділи в Ню Йорку і слухали розмови міністра, мали нагоду обсервувати вигляд і експресію його лиця, якість і краску його краватки, рухи його уст, вимову очий і т. п. А одначе дивне диво: самий Герберт Гувер сидів собі вигідно на кріслі у своїм кабінеті у Вашінґтоні!

І тут знаменитий американський муж стану запримітив зараз як слідує:

„Цей винахід телевізії не був продуктом (вислідом, витвором) одного ума. Народився він літ тому 40, якраз у чистій науці, і з того часу росте він неначе будова — з тою ріжницею, що у цій будові замісць класти камінь на камінь, кладено мізок одного ученого на мізок другого. Він здвигнувся як результат (вислід) більших і менших вкладів або причинків (контрибуцій) **тисячів учених!** З оригінального наукового досліду в царині фундаментальних законів виріс цей винахід, який являється одним із найбільш революційних в останнім десятиліттю".

(Дальше буде)

ПОЗІР! — ПРОВІДЕНС, Р. АЙ.!

ЗАХОДОМ УКР. ГРОМАДИ НА САВТ ПРОВІДЕНС

— устроюється —

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

НА TOBEY FARM

В НЕДІЛЮ, 19. ЧЕРВНЯ 1927 Р.

Дорога і місце всім вже знаке.

Родимці! Знаючи Ваші бажання, що ви радіб відпочити після цілотижневої тяжкої праці та еще й гарно забавитись на свіжім здоровім воздусі, тож просимо всіх Українців з Провіденс і околиці численно прибути на сей Пікнік, де буде українська музика і все потрібне що до пікніку так, що будете на всім задоволені, за що ручить — **Комітет.** 139

ПОЗІР! — БРІДЖПОРТ, КОНН.!

УКРАЇНСЬКЕ ЗАПОМОГОВЕ ТОВ. УКРАЇНСЬКА СІЧ В БРИДЖПОРТ, КОНН.

— уряджує —

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 19. ЧЕРВНЯ 1927 Р.

В ПАРКУ В. ВЕНГРИНОВИЧА.

Початок о год. 1-ій попол.

Українська музика, легкі капитки та смачна перекуска!

Проситься поважане громадянство і з околиць до як найчисленнійшої участи.

Комітет.

P. S. Боси будуть відходити від церковної галі на Beach St. 138-40

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за місяць май 1927 р.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Драла Іван, Табака Микола, Микитин Теодор.
В. 7. Рош Марія.
В. 14. Кос Теодор.
В. 16. Амброзевич Йосиф.
В. 21. Пінзьола Ф. Теодор.
В. 30. Юськів Михайло.
В. 36. Пастернак Анастазія, Дума Ксеня.
В. 38. Довжицька Анна.
В. 39. Круль Іван.
В. 40. Булат Адам, Цибульський Казимир.
В. 43. Новіцький Мітрофан.
В. 49. Подлузевич Михайло.
В. 58. Камінський Петро, Чарнецький Стефан.
В. 59. Никорчук Андрій.
В. 55. Білінський Пилип.
В. 67. Патуляк Іван.
В. 70. Козачок Юрій, Лішнянська Зофія.
В. 73. Свідер Богдан.
В. 90. Гакімер Анна.
В. 94. Гранковський Стефан, Ганчарський Стах.
В. 96. Хома Евдокія.
В. 98. Свіракін Валентій.
В. 102. Сенчина Володимир, Смильчок Йосиф.
В. 104. Куник Йосиф, Ватраль Петро, Ватраль Катерина.
В. 105. Грегорошук Ярослав.
В. 108. Красновський Казимир.
В. 120. Шпук Михайло.
В. 130. Федик Юрій, Конюх Григорій.
В. 131. Сабадаш Катерина, Ільків Анна.
В. 135. Клим Йосиф.
В. 143. Луцьков Василь.
В. 157. Перчук Прокоп.
В. 161. Кость Стефан, Балуш Іван, Торган Василь.
В. 163. Колодчак Марія.
В. 172. Змачинський Йосиф.
В. 179. Дутко Михайло.
В. 182. Палій Іван, Дуб Стефан.
В. 185. Матічак Юлія, Матічак Стефан, Матічак Марія.
В. 186. Романчак Анастазія.
В. 201. Гойда Дмитро.
В. 206. Сарахман Анеля, Липка Вікторія, Висплянський Франко, Зеленський Михайло.
В. 208. Когут Лука.
В. 211. Лазер Василь, Казенко Юліян.
В. 218. Шепас Анна, Стахура Марія, Стахура Петро, Гривнак Михайло.
В. 221. Пилипів Анна.
В. 234. Ронік Семен.
В. 240. Бабірад Михайло.
В. 242. Андро Анна.
В. 255. Жидик Марія.
В. 271. Мазур Параскевія.
В. 274. Боровіцька Анна, Лінинська Марія.
В. 276. Войтечко Теодор, Войтечко Анна, Гладьо Анна, Гладьо Михайло.
В. 319. Вітушинський Клим.
В. 321. Міцькевич Стах.
В. 326. Прокоп Іван.
В. 334. Бриняк Іван.
В. 335. Петрусяк Ева, Петрусяк Андрій.
В. 342. Маланчук Марія.
В. 358. Крашевська Анастазія.
В. 362. Розат Юрій.
В. 364. Бзділь Іван, Біда Михайло, Болонна Петро, Балаєвич Іван.
В. 388. Пертчак Григорій.
В. 396. Іванов Анастазія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Юрцаба Лешко.
В. 7. Чесляк Іван, Чесляк Анна, Костик Роман.
В. 18. Вітяк Йосиф, Хованець Дора, Хованець Дмитро.
В. 31. Трохімович Василь, Трохімович Елисавета.
В. 34. Оберц Анна, Еванега Василь, Камінський Іван.
В. 41. Баран Юрій, Ропицький Михайло, Ропицький Іван.
В. 61. Дебич Микола.
В. 64. Швець Йосиф, Ганьошин Михайло.
В. 70. Козар Михайло.
В. 77. Стахняк Михайло.
В. 78. Кішка Михайло, Кішка Катерина.
В. 83. Дмитруш Григорій.
В. 104. Борсук Василь.
В. 105. Чорний Павло.
В. 147. Грабовська Марія.
В. 158. Мельник Домінік.
В. 170. Долошицький Михайло, Дзюма Петро.
В. 182. Грабінський Дмитро.
В. 196. Цинюрчин Анна, Лецин Михайло, Цинюрчин Микола.
В. 200. Харишин Дмитро, Харишин Паранька.
В. 206. Кравець Володимир, Кравець Ігнатій, Матвіїв Денис.
В. 213. Ощуст Іван, Козак Іван, Ботвіна Зофія, Зощак Марія, Зощак Іван, Воробець Юрій, Ботвін Йосиф.
В. 229. Тилавський Михайло, Великочоловік Григорій.
В. 235. Крупа Ольга, Андриц Микола.
В. 242. Найдух Василь.
В. 245. Юзьва Василь.
В. 257. Каранко Олекса, Тур Микола, Тур Олена.
В. 266. Питльований Іван.
В. 268. Євчин Василь.
В. 270. Підгорецький Іван.
В. 276. Бабяк Михайло, Бабяк Анна, Деленко Анна, Дунець Михайло.
В. 294. Гуменюк Дмитро, Гуменюк Йосифа.
В. 304. Гутник Петро.
В. 305. Гентош Михайло.
В. 319. Маціборський Онуфрій.
В. 321. Шич Григорій, Шич Марія.
В. 323. Клімакович Людвіка, Боруцький Теодор, Русан Яків, Масута Теодор, Звадюк Анна, Звадюк Сидор, Шиляк Василь.
В. 338. Гагатко Петро.
В. 345. Ліснevич Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 41. Гирович Михайло.
В. 43. Костюк Микола.
В. 113. Коземчак Андрій.
В. 130. Шевців Стефан.
В. 146. Блажевський Ілія.
В. 204. Кобзіста Микола, Бережанська Юлія.
В. 275. Кречковський Павло, Кречковська Катерина.
В. 281. Ярушевська Параня.
В. 304. Богдан Іван.
В. 326. Янко Микола, Янко Олена.
В. 331. Равлик Йосиф, Антоніячук Андрій.
В. 334. Качоровський Стефан.
В. 336. Поланчич Теодор.
В. 342. Казьо Онуфрій.

Увага! Ню Йорк і околиця.

УКРАЇНСЬКІ СПОЛУЧЕНІ ТОВАРИСТВА НЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ

— улаштовує —

Великий Пікнік

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 19-го ЧЕРВНЯ 1927 РОКУ

В УЛМЕР ПАРКУ (при 25-тій Евні) БРУКЛИН, Н. Й.

ПОЧАТОК О ГОДИНІ 10-тій РАНО. ВСТУП 50 ЦЕНТІВ.

ВЕЛИКА САКСОФОНІЧНА ОРХЕСТРА — 25 МУЗИКАНТІВ.

ШАН. ГРОМАДЯНИ! Ми певні, що пораз перший будете мали нагоду гарно забавитися і полюбуватись найновійшими несподіванками, які входять в склад пікнікової програми, а также почуете гарну музику, яка буде приграватн до танців на найновійших музичних інструментах. Тож старайтеся не опустити сеї нагоди а прибути громадно.

КОМІТЕТ ЗЛУЧЕНИХ УКР. ТОВАРИСТВ.

Take at any B. M. T. Subway Station „West End Line" Coney Island Train and get off at 25th Ave. Station, Brooklyn, N. Y. Park at right hand, Music Hall Entrance. — Fare 5 cents only. 139-40

В. 355. Юркевич Стефан, Юркевич Агафія.
В. 366. Седіла Семен.
В. 368. Корчинський Стефан.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Томашевський Петро.
В. 8. Бабій Стефан.
В. 21. Мільчановський Михайло.
В. 27. Клечор Дмитро.
В. 36. Кікта Катерина, Ланяк Юлія.
В. 40. Волошин Лука.
В. 43. Горот Андрій, Лучкевич Осип, Малинчак Петро, Малинчак Лешко.
В. 44. Чоп Зофія.
В. 48. Дубель Семен.
В. 58. Струж Іван.
В. 59. Бойко Параска, Якубишин Йосиф.
В. 65. Литвин Олена, Литвин Петро.
В. 69. Сидорович Лука.
В. 77. Букса Марія.
В. 81. Валега Михайло.
В. 82. Шелц Войцех.
В. 85. Клеповський Яків, Ницак Василь.
В. 91. Кузьо Михайло, Андрейчин Онуфрій.
В. 96. Баран Андрій.
В. 100. Яхвак Теодор, Ладон Роберт.
В. 105. Ячишин Іван.
В. 107. Сокіл Йосиф, Сокіл Катерина.
В. 113. Мандзяк Тимко, Підкалицький Янко, Строк Андрій.
В. 117. Дмитришин Йосиф.
В. 122. Подворний Кароль, Теренюк Максим.
В. 130. Лемчак Стах.
В. 136. Пилипчак Андрій.
В. 138. Коропатва Анна.
В. 139. Іваник Йосафат.
В. 165. Богуцький Роман.
В. 166. Николик Микола.
В. 170. Качмар Михайло.
В. 182. Клипка Михайло, Клипка Анна.
В. 193. Лучко Іван.
В. 197. Крупяк Михайло.
В. 203. Кузьма Катерина.
В. 217. Стрілець Григорій, Кучмій Григорій, Бардашевський Ілько, Кучмій Іван, Пархуць Дмитро.
В. 219. Дармограй Стефан.
В. 221. Утиник Михайло, Лучків Василь.
В. 235. Андриц Марія, Андриц Микола.
В. 238. Антонюк Сава, Юськів Дмитро, Берестецький Іван, Давискиба Микола.
В. 259. Юган Петро.
В. 265. Хоман Олекса.
В. 268. Громяк Михайло.
В. 274. Ганущак Марія, Ганущак Олекса.
В. 276. Дністрян Кароліна, Дністрян Семен, Допіряк Андрій.
В. 295. Мазікевич Іван.
В. 297. Гергель Петро.
В. 300. Овад Іван, Пограничний Михайло, Тиркала Іван, Ващинський Лазар, Ващинська Анна.
В. 307. Веклюк Петро.
В. 312. Вовчак Михайло.
В. 316. Кіценко Данило.
В. 317. Дренов Юрій.
В. 351. Шарек Микола, Профета Іван, Олійник Харитон.
В. 355. Палюх Федор, Городницький Андрій.
В. 359. Перестюк Ксеня, Турчак Магда, Оліярчук Анна, Кацюборська Ксеня, Смиричинський Іван.
В. 261. Віршук Теодор, Кметь Стефан.
В. 362. Козаровський Мартин, Вербяний Михайло.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 3. Нагірний Олекса.
В. 20. Юркевич Стефан, Юркевич Агафія.
В. 29. Костюк Микола.
В. 76. Барщовська Анастазія.
В. 82. Гирович Михайло.
В. 96. Годермарський Данило.
В. 144. Шевців Стефан.
В. 155. Бережанська Юлія.
В. 170. Кречковський Павло, Кречковська Катерина.
В. 204. Матіев Петро.
В. 206. Корчинський Стефан.
В. 209. Казьо Онуфрій.
В. 223. Терефенко Микола, Терефенко Катерина.
В. 245. Кучма Петро.
В. 280. Сінгалевич Пилип.
В. 312. Ярема Максим, Ярема Василь, Ярема Роман.
В. 347. Антоніячук Андрій.
В. 357. Ярушевська Параня.
В. 388. Білінський Олекса, Білінська Петронеля.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 31. Деленко Стефан.
В. 85. Корнацька Анастазія.
В. 116. Цимбала Григорій.
В. 136. Скрабут Михайло.
В. 179. Машталяр Григорій.
В. 220. Бубен Ольга.
В. 269. Швець Татіянна.
В. 273. Маруняк Сташка.
В. 280. Ястрембська Ксеня.
В. 305. Вітишин Михайло.
В. 319. Проняк Михайло.
В. 350. Гріцишин Марія.
В. 363. Гофран Анна.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця мая 1927 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	19.706
В місяцю маю 1927 р. принято нових	103
В місяцю маю 1927 р. принято наново	77
В місяцю маю 1927 р. принято з переступними листами	22
В місяцю маю 1927 р. принято з інших кляс обезпечення	13
Разом	19.921
В місяцю маю 1927 р. суспендовано	101
В місяцю маю 1927 р. відійшли з переступними листами	25
В місяцю маю 1927 р. відійшли до інших кляс обезпечення	13
В місяцю маю 1927 р. померли	13
Разом	152
З кінцем місяця мая 1927 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	19.769

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	15
В клясі А.	на $ 250	400
В клясі А.А	на $ 500	5.787
В клясі В.	на $ 750	897
В клясі С.	на $1000	12.206
В клясі В.В.	на $1500	243
В клясі С.С.	на $2000	69

НОВІ РОДИ:

Обезпеченне платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	29
В клясі О-1000	на $1000	19
В клясі О-1500	на $1500	2
В клясі О-2000	на $2000	1
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	15
В клясі Р-1000	на $1000	31
В клясі Р-1500	на $1500	—
В клясі Р-2000	на $2000	1
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	27
В клясі Е-1000	на $1000	24
В клясі Е-1500	на $1500	2
В клясі Е-2000	на $2000	1
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—
	Разом	19.769

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ. НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 3. Світлик Михайло, Світлик Марія, Світлик Стефан.
В. 7. Присяжна Катерина, Присяжний Іван, Рош Аделя, Петрунцьо Юрій, Петрунцьо Петро.
В. 9. Лесик Йосиф, Нарадка Олена.
В. 25. Слободян Р. Григорій.
В. 29. Кульматицька Марія.
В. 34. Гедзин Василь, Гедзин Марія, Гедзин Ілько, Гедзин Михайло, Фурдин Розалія, Колачко Андрій, Козопас Розалія, Козопас Саля, Козопас Кароліна, Задорожна Олена.
В. 61. Томашовський Йосиф.
В. 65. Голубовський Омелян, Голубовський Григорій.
В. 70. Чайка Іван.
В. 76. Гима Василь, Гима Анастазія.
В. 77. Зох Йосиф, Міско Марія.
В. 85. Борецький Іван, Паращук Павло, Паращук Марія, Паращук Анна.
В. 87. Масланик Іван.
В. 91. Павлин Юліян.
В. 98. Дудич Іван.
В. 104. Конікевич Василь, Конікевич Ольга, Конікевич Катерина, Конікевич Іван.
В. 120. Кохановський Геронім, Кохановська Олена, Кохановський Франко, Кохановський Людвик, Кохановський Василь, Русинко Анна.
В. 123. Грицко Анна.
В. 128. Хорощук Іван, Хорощук Анна, Хорощук Катерина, Хорощук Юлія, Хорощук Михайло, Хорощук Олена.
В. 136. Тимчук Михайло, Кос Олена.
В. 147. Дзюбан Петро, Кубах Йосиф.
В. 155. Бардал Олена.
В. 159. Камінська Катерина, Камінська Ольга.
В. 161. Дуда Зофія, Лисяк Емілія.
В. 206. Риміник Іван, Риміник Зофія, Сарахман Дмитро, Зеленецка Ольга, Зеленецка Анна, Зеленецка Марія.
В. 211. Юрків Олена, Юрків Петро.
В. 217. Семчишин Марія, Шевчук Зофія, Лушицин Іван.
В. 218. Бундза Анна.
В. 221. Пилипів Іван, Пилипів Йосиф, Пилипів Михайло, Пилипів Олена, Пилипів Стефан, Пилипів Павло, Пилипів Ірина.
В. 223. Ковалькевич Марія.
В. 234. Рудніцька Олена.
В. 242. Андрух Іван, Андрух Марія, Андрух Петро, Андрух Юрій, Андрух Павло.
В. 247. Марков Іван, Сенчишин Василь.
В. 275. Добровольський Петро, Добровольська Олена, Добровольська Геня, Сосульський Стах.
В. 276. Лаврик Стах.
В. 286. Барна Григорій, Барна Марія.
В. 296. Літинська Франя.
В. 312. Ратковин Ольга.
В. 314. Стец Гаврило.
В. 341. Гермак Анна.
В. 342. Швайлик Микола.
В. 344. Когут Михайло, Когут Йоанна, Когут Ксеня, Когут Стелла, Когут Микола.
В. 345. Ковалів Анна, Ковалів Мирон.
В. 350. Слівінський Омелян, Слівінська Ольга, Слівінський Павло.
В. 357. Барик Василь, Барик Іван, Барик Михайло, Барик Анна.
В. 366. Баховська Ірина, Седіла Михайло, Седіла Іван, Седіла Стефан, Седіла Петро.
В. 371. Яцента Ольга, Яцентий Петро, Яцента Еленора, Ковальчук Іван.
В. 385. Друк Павло.
В. 388. Нікляш Анеля.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 7. Костик Іван, Костик Анна, Костик Михайло.
В. 34. Оберц Марія, Оберц Іван.
В. 44. Придка Марія.
В. 70. Козар Микола, Козар Володимир, Козар Йосиф, Козар Омелян.
В. 105. Чорна Стефанія, Чорний Михайло.
В. 128. Галанка Павло, Галанка Юлія.
В. 200. Харишин Микола.
В. 206. Кравець Стах, Кравець Микола, Матвіїв Стефанія, Матвіїв Михайло, Матвіїв Василька, Матвіїв Василь.
В. 235. Крупа Богдан.
В. 245. Юзьва Семен, Юзьва Анна, Юзьва Петро, Юзьва Марія, Юзьва Михайло.
В. 269. Рудий Петро.
В. 270. Підгорецька Агафія, Підгорецький Микола.
В. 276. Деленко Михайло, Деленко Марія, Деленко Олена, Лесяк Анастазія, Лесяк Марія, Лесяк Стефанія, Лесяк Юрій, Матіяшовський Іван.
В. 283. Зобків Йосиф.
В. 305. Гентош Михайло.
В. 321. Шич Марія, Шич Григорій.
В. 323. Звадюк Геня, Звадюк Петро.
В. 338. Гагатко Юрій, Гагатко Едвард, Гагатко Йосиф, Гагатко Ліза, Гагатко Іван, Гагатко Олена.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ (КАРТАМИ):

В. 113. Коземчак Стах, Коземчак Стефан, Коземчак Семен.
В. 331. Антонічук Анна, Антонічук Петро, Антонічук Олекса.
В. 342. Казьо Микола.
В. 355. Юркевич Йосиф, Юркевич Анна, Юркевич Василь.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 3. Світлик Михайло, Світлик Марія, Світлик Стефан.
В. 44. Чап М. Василь, Чап А. Дорота, Чап М. Анна.
В. 45. Щопа Іван, Щопа Юрій.
В. 63. Мищишин Володимир, Мищишин Мирослав.
В. 77. Яремцьо Анна.
В. 90. Лях Анна, Лях Юстина, Лях Дмитро, Лях Микола, Лях Марія.
В. 100. Ядвак Юлія.
В. 165. Коцоловська Олена, Коцоловська Марія.
В. 182. Клипка Надя.
В. 217. Кучмій Петро, Кучмій Анна.
В. 235. Андриц Антін, Андриц Іван.
В. 242. Брянка Петро.
В. 267. Хомик Іван, Флінта Пилип.
В. 269. Швець Марія, Швець Йосиф, Швець Микола.
В. 274. Ганущак Марія, Ганущак Анна.
В. 276. Дністрян Параскевія, Дністрян Анна, Лаврук Стах, Надзяк Володимир, Надзяк Іван, Надзяк Павло, Петрушак Йосиф, Петрушак Олена, Жук Юстина.
В. 310. Ксолоздра Іван.
В. 317. Велич Григорій.
В. 350. Слівінський Павло, Слівінський Омелян, Слівінська Ольга.
В. 355. Городиський Стефан, Городинський Іван, Городинський Василь.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 20. Юркевич Йосиф, Юркевич Анна, Юркевич Василь.
В. 76. Барщовська Стефанія, Барщовська Марія, Барщовський Іван, Барщовська Текля.
В. 209. Казів Микола.
В. 223. Терефенко Григорій.
В. 347. Антонічук Анна, Антонічук Петро, Антонічук Олекса.
В. 388. Білінський Іван, Білінська Марія, Білінський Віктор.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 38. Довжицька Анна.
В. 70. Лішнянська Зофія.
В. 73. Свідер Богдан.
В. 102. Сенчина Володимир.
В. 193. Малішевський Іван.
В. 213. Бурбеля Іван.
В. 308. Івасишин Петро.
В. 326. Прокоп Іван.

ПОМЕРШІ ДІТИ:

В. 81. Бавровський Володислав.
В. 104. Зельвак Йосиф.
В. 155. Лабуза Володимир.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця мая 1927 р. в У. Н. С. було дітий чл.	12.019
В місяцю маю 1927 р. принято нових	128
В місяцю маю 1927 р. принято наново	50
В місяцю маю 1927 р. принято з переступними листами	10
Разом	12.207
В місяцю маю 1927 р. суспендовано	49
В місяцю маю 1927 р. відійшли з переступними листами	15
В місяцю маю 1927 р. відійшли до повнолітних членів	8
В місяцю маю 1927 р. померли	3
Разом	75
З кінцем місяця мая 1927 р. в У. Н. Союзі було дітий чл.	12.132

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 ц. місячної вкладки	11.605
В клясі 2-ій за 50 ц. місячної вкладки	527
Разом	12.132

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця мая 1927 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	31.725
В місяцю маю 1927 р. прибуло повнолітних	63
В місяцю маю 1927 р. прибуло дітий членів	113
З кінцем місяця мая 1927 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	31.901

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць май 1927 року як суспендовані або виключені за неплаченне місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (червня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця червня 1927 р., то в липни 1927 року мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци маю 1927 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци червни 1927 р., бо на другий місяць, то є в липни 1927 р. стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

ПОВІДОМЛЕННЄ.

ЗМІНИЛИ НАЗВУ ВІДДІЛУ:

Від. 52-гий з Братства св. Івана Хрестителя на Товариство ім. Івана Франка.

Від. 77-мий з Братства св. Стефана на Товариство ім. Івана Франка.

Від. 299-тий з Товариства ім. о. М. Стефановича на Товариство ім. Івана Франка.

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

МІТІНГИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ВІЛКЕС БАРРЕ, ПА. Бр. св. Івана Хрестителя, від. 223, повідомляє членів, що піврічний мітінг відбудеться в неділю, дня 19. червня, в гали церковній, о год. 3-тій пополудни. Кождий член повинен прийти на той мітінг, бо буде звіт контрольної комісії. Неявившийся член буде караний після статута. Новий членів принимається без вступного. — Іван Курій.

КАРНЕГІ, ПА. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 384, повідомляє своїх членів, що піврічний мітінг відбудеться в неділю, дня 19. червня, в гали парафіяльній. Обовязком кождого члена явитися на сей мітінг, бо є важні справи до полагодження. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости найдальше до 19. червня, бо в противнім разі з ними поступиться після статута. На сім мітінгу будемо принимати нових членів без оплати вступного. Тому користайте з нагоди. — Сахарій Судяк, предс.; Дмитро Яворський, секретар.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. Бр. св. Йосафата, від. 217, повідомляє своїх членів, що місячний мітінг відбудеться у второк, дня 21. червня, о годині 7.30 вечером в гали, де звичайно. Обовязком є кождого члена явитись на сім мітінгу, бо є важні справи до полагодження. Довгуючих членів напоминається вирівнати свої довги найдальше до 25-го сего місяця, бо інакше будуть суспендовані. Також рішучо заявляється членам, щоби своїх місячних вкладок другими не передавали або дітьми не присилали, бо від них не возьметься. Неявившийся член на мітінгу заплатить кари 50 ц., а урядник 1 дол. — Мих. Бінашевський, предс.; А. Іванів, секретар.

МАГАНОЙ ПЛЕЙН, ПА. Бр. св. Анни, від. 365, повідомляє, що піврічний мітінг відбудеться о 2-ій годині попол. в неділю, дня 19-го червня в гали церковній в Мейзвіл. Буде справозданне урядників і инші важні справи до полагодження. Неявившийся член заплатить кари 1 дол., а урядник 2 дол. — Мих. Руднявин, предс.; Тимко Цебриський, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Тов. Запорожська Січ, від. 251, повідомляє своїх членів, що місячний мітінг відбудеться в неділю, дня 19. червня, о 1-ій год. в школі парафіяльній при Вест. 7-ій ул. Всі члени обовязані явитися на сей мітінг, бо маємо важні справи до полагодження. Довгуючі члени мають вирівнати свої вкладки, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Іван Жолопчук, секр.

ТАВНТОН, МАСС. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 122, повідомляє всіх своїх членів місцевих і позамісцевих, що піврічний мітінг відбудеться дня 19-го червня, о годині 12-ій в своїй власній галі, 14 Maple Ave., Taunton, Mass. Кождий член мусить явитися, бо є важні справи до полагодження. Буде справозданне з доходів і розходів. Довгуючі члени конечно мусять вирівнати свої довги, бо інакше будуть суспендовані. Неявившийся член на цей мітінг буде покараний. — Василь Турка, предс.; Никола Семеген, кас.; К. Сідзінський, секр.

НЮ КЕНСІНГТОН, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 296, повідомляє всіх членів, що піврічний мітінг відбудеться дня 19. червня, о годині 2-ій попол. Проситься всіх членів прийти на той мітінг і котрий член довгує, має вирівнати свій довг, бо в противнім разі буде суспендований. Контрольори мають сконтролювати книжки перед мітінгом. Проситься тих членів, котрі не дали ще своєї жертви на Сиротинець, щоб були так добрі принести свої жертви на сей мітінг, бо вже майже всі товариства повідсилали свої жертви, а ми все собі легковажимо. — В. Кадіновський, предс.; Т. Кілер, кас.; П. Любчик, секр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ